

La Planeta i els teatres de Banyoles, Lloret i Figueres s'alien amb Pau Vinyals

L'actor de Ravós del Terri estrena demà a Girona el monòleg 'El gegant del pi', escrit per ell a partir de la seva relació amb el seu avi, que va ser franquista

“Quan vaig sortir de l'Institut del Teatre, jo odiava l'autoficció. Però després d'uns quants anys treballant d'actor, vaig sentir la necessitat d'ocupar un espai diferent al d'interpret de textos d'altres autors, per renovar-me i també per tornar a fer el que ja feia d'una manera més intensa.” Així explicava ahir Pau Vinyals (Ravós del Terri, 1986) què el va portar a escriure el text –quatre vegades més llarg, inicialment– que ell mateix interpreta a El gegant del pi i que també codirigeix amb Júlia Barceló, amb qui fa temps que treballa en el si de la Companyia Solitària. El gegant del pi, una autoficció en què Vinyals aprofundeix en la seva “part fosca” i en el concepte d'herència transgeneracional a partir de la relació amb el seu avi, que va ser franquista, s'estrena demà divendres a la sala La Planeta [<http://www.laplaneta.cat/>] de Girona (20 h, 14 euros), on també es podrà veure dissabte (20 h) i diumenge (18 h). Però, a més de La Planeta, també s'han implicat en la producció d'aquest espectacle els teatres municipals de Banyoles, Figueres i Lloret de Mar, en una col·laboració intermunicipal que ahir es va voler subratllar en la presentació de l'obra a Girona, amb la presència dels regidors de Cultura i les responsables dels teatres de les tres localitats. El gegant del pi arribarà també al Teatre El Jardí [<http://www.figueresaescena.cat/ca/programacio/teatre-el-jardi/fitxes-jardi/el-gegant-del-pi>] de Figueres el 2 d'octubre, al Teatre de Lloret [<http://www.teatredelloret.cat/>] el 29 d'octubre i al Teatre Municipal de Banyoles [<http://cultura.banyoles.cat/ca/programacio/c/31961-el-gegant-del-pi.html>] el 12 de novembre. I a partir del 12 de gener del 2022 es representarà durant quatre setmanes al Tantarantana de Barcelona, amb la intenció de continuar fent gira pel país posteriorment.

“En Pau és un home de 33 anys, l'edat de Crist. S'acaba de comprar un pis amb la seva dona al barri del Raval de Barcelona. És feliç amb la seva feina i la Judit.” Així comença la sinopsi d'El gegant del pi, i tot és 100% real, el pis i la Judit, que és Judit Colomer, responsable del singular espai escènic de l'obra, una espècie d'instal·lació artística “entre l'abstracció i la concreció” –“La dutxa és com la que tenim a casa”–, on en Pau comença a indagar en records de la infància, molts dels quals giren al voltant del seu estimat avi patern, a qui ell anomenava “el gegant del pi” per connexions que ja s'expliquen a l'obra. “El meu avi era franquista, i a l'escola et deien que els franquistes eren els dolents. Vivim en una societat molt maniqueïsta, en què tot és blanc o negre”, explica aquest votant convençut de la CUP. “El tema de la Guerra Civil sempre m'ha emocionat molt i em desborda”, afegeix.

El “minimalista” espai sonor creat per Arnau Vallvé, bateria de Manel, reforça la tensió emocional d'una obra en què Pau Vinyals s'hi deixa la pell, cantant, saltant, cridant i exposant-se al màxim, per fer que el públic s'interrogui: “Estem salvats de tenir un pensament feixista, d'extrema dreta? Amb les accions del nostre dia a dia no estem donant suport a un sistema basat en el capitalisme salvatge?”

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 16-09-2021, Pàgina 25

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2029247-la-planeta-i-els-teatres-de-banyoles-lloret-i-figueres-s-alien-amb-pau-vinyals.html>